

**Натисніть тут, щоб  
купити книгу на сайті  
або замовляйте за телефоном:  
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,  
(066) 727-17-62**

# ДООНОГНА



## МІСТУ МОЄМУ

*Цикл*

Гори, серцю милі,  
Цвинтар, монастир...  
А на небосхилі –  
Місяць-богатир.

Зимніє раптово.  
Комір підніму.  
Мовлю добре слово  
Місту моєму.

Потім хай про все це  
Шепче сонний ліс.  
Я до нього серцем  
Зболеним приріс!

\*

Не віряться, що тут колись шуміло море.  
З траншеї дістаю кременії дива.  
У Кременці хати спинаються на гори,  
Щоби Почаїв чув, як півень заспіва.

Ці бухточки малі тепер порослі лісом.  
А скільки тих дерев упало за віки!  
Я в Кременці колись розпакував валізу,  
І весь заморський крам пустив на онучки!

\*

Пращурі тримали оборону,  
Козаки рубались на мечях.  
Ходить тут Андрій Пушкар на Бону  
Потримати небо на плечах.

Гори, вкриті лісом, серцю милі,  
Я ще їх усі не обходив.  
Шкода Ікви, що не котить хвилі.

Хам прийшов.

Побачив.

Наслідив!

\*

Ночі перегорнута сторінка,  
В небі човник місяця пливе.  
У сусіда – горе – вмерла жінка.  
Скоро ранок. Думи про живе...

Чути кроки ранніх перехожих,  
Шум машин з дороги нароста.  
Буде день весняний і погожий,  
Понесуть попереду хреста...

\*

Базар. Накритий кінь рядниною.  
Морозить. Вибрики зими.  
Хто за курми, хто за свининою,  
Хто – поштовхатись між людьми.

Базар. Скупий зігрівся кавою,  
А щедрий йде на шашлики...  
При вході (хай їй грець з державою)  
На боже просять жебраки.

Ба-за-rrrrr...

\*

Я не Словацький, я Потій,  
І я живу в місцині тій.

А це до чого я веду, –  
Я теж люблю місцину ту.

Якби поїхав у світи,  
Я б мамі теж писав листи.

Сюди без грошей, без валіз  
Я б на колінах, та приліз!

\*

Колись...

Як прийде весна, і місто видимить,  
Потім чисто виметуть його,  
Я пройду, уже ніким невидимий,  
Вулицею імені свого.

Плакати тут будуть, і любитися...  
Все це називається – життя.  
Буду довго на Горі дивитися,  
Знаючи – немає вороття.

\*

Десь дріма нестріляний заєць,  
Десь куріпка припишкла в траві,  
З поля зору шуліка щезає,  
Ріє кріт лабіринти нові.

Милий дим батьківщини малої.  
Більш ніде я гнізда не зів'ю...  
Маргаритки почули тепло. І  
Розцвіли на погибель свою!

\*

Вже мене тривожить не розлука,  
В переборі інші почуття.  
Залишити щоб синам і внукам  
Землю, ще придатну для життя.

Я ще виглядаю моложаво.  
Правда, серденьтко? Оціни.  
Залишити б їм таку державу,  
За яку б у бій пішли вони.

В ідеалі, кажу, в ідеалі,  
Я б пішов спокійно за межу,  
Якби міг лишити їм скрижалі –  
Гідність, Честь і Мову не чужу!

\*\*\*

Жизнь безжалостной рукою  
Снимет голову мою.

*Марина Цветаева*

На вішаку торбинка із зерном,  
А посівальники уже рахують гроші.  
Все перемелює життя своїм млином,  
Все перемелює: погане і хороше.

Сіріє зимний ранок за вікном.  
Минулося Різдво. І рік старий минає.  
Все перемелює життя своїм млином,  
Все перемелює... І голови стинає!

\*\*\*

Мені уже достатньо літ,  
Щоб рахуватися з юрбою,  
Вживатися у їхній світ,  
Та залишатися собою...

\*\*\*

...Отака то справа з пирогами!  
Тільки-но я скинув постолі,  
Поставали друзі ворогами.  
Думаю, чи друзі то були?

\*\*\*

Світові проблеми зачіпаю,  
У позасвіті шукаю міст...  
Півня їм, але не зарубаю,  
Отакий я, бачте, пацифіст!

\*\*\*

Лагідний травневий дощ.  
Я їду без парасолі,  
І прошу у неба долі.  
Я купив квасцю на борщ.

Не затих ще гамір в школі.  
Облетів із вишні цвіт.  
Я. Весна. І дощ. І світ  
По чийсь високій волі...

\*\*\*

Поема. Скульптура. Картина...  
Не кожен хреста понесе.  
Талант – це найперше – Людина,  
А потім вже решта усе.

### **РОЗБИВСЯ ЛІТАК...**

Важкий сьогодні буде день.  
Велике горе у людей.

Та завтра, як мої думки,  
Літати будуть літаки.

Бо кожен з нас не знає, де  
Йї коли, підкошений, впаде...

\*\*\*

День народження минуло,  
З неба холодом війнуло.

\*\*\*

Знову час помчить неначе куля,  
Як його не пій і не годуй.  
Недалечко снить твоя Брикуля.  
Ніч різдвяна. Йди і колядуй.

Уяви на мить мене без вусів,  
А на тобі платтячко ляне...  
Через поле твій школярський Струсів,  
Де нема дитинства і... мене.

\*\*\*

Нам є про що поговорити,  
І помовчати.  
Нас неможливо посварити,  
Порозлучати.

Не через те, що у любові  
Не маєм міри.  
З тобою ми одної крові,  
Одної віри!

\*\*\*

Не те, що сумую за літом,  
У слові його воскресу.  
На зустріч з тобою і з лісом  
Із раннього ранку спішу.

Сорока почне скрекотати.  
Десь дятел стрільне навмання.  
Ліс вперто не хоче скидати  
Своє різнобарвне вбрання.



Пірнемо в його позолоту,  
Душею розчинимось в ній.  
Нарвемо шипшини і глоду,  
Та лишим пташині одній...

\*\*\*

Життя – це згусток щастя, згусток болю,  
І як би часом гірко не ставало,  
Хоча б заради зустрічі з тобою  
Приходити на Землю вартувало!

## ЗМІСТ

### ДООКОУА

Місту моему. Цикл.....	4
Павлові Вольвачу.....	7
«Де літо розмаїте?...» .....	8
«Ходив до лісу потоптати рясту...» .....	8
«Марудні дощі і морози...» .....	8
«Грибні дива дарує травень...» .....	8
«Що й говорити, осінь – не весна...» .....	9
«Гаснуть заходу підпали...» .....	9
«То до криниці, то у хлів...» .....	9
«Сонце сходить над лісом...» .....	10
«Нащипаю на грядці цибулі...» .....	10
Про бабу Настю .....	10
«Маковія. В букетах маки...» .....	11
Про діда Василя .....	11
«Осінь. Клені позолочені...» .....	11
Газовий конфлікт – 7.01.09 .....	12
«Сосна падає навznak...» .....	12
«Як би був хоч трохи Богом...» .....	13
Спогад про батька. ....	13
Тернопільський мотив .....	14
«Я вже б і мив посуду...». ....	14
«Стукав дятел-пересмішник...» .....	14
«Літами пересичена...» .....	15
«Цвітуть суниці й полуниці...» .....	15
«Листопад чи падолист...» .....	15
«На зиму стане хата пустокою...» .....	16
«В золотих прожилках бурого...» .....	16
«Ви такі мені всі милі!...» .....	17
«Харчуємося не манною...». ....	17
«Свірчать відголосками літа...» .....	17

«Лютий. Хмари. Бог з ними...» . . . . .	18
«Мене болить, що нині без війни...» . . . . .	18
«Повисла хмара сива,...» . . . . .	18
Черешня лісова . . . . .	19
«Інстинкт її жіночий – вигрій...» . . . . .	19
«Осанна тим, хто ходить в гори...» . . . . .	19
«Хочу поселити літо...» . . . . .	20
«Опале листя, наче мертві душі...» . . . . .	20
«Дуб тут кожен мені земляк...» . . . . .	20
«Що там парасоля, краще плащ ти...» . . . . .	21
Уласові Самчуку . . . . .	21
Ода Почаївській дзвіниці . . . . .	21
Джерело Святої Анни . . . . .	22
Василеві Цибульському . . . . .	22
Провесінь . . . . .	22
«Ну ось і почалося літо...» . . . . .	23
«У грудні мігрують ворони...» . . . . .	23
«Неохоче дуб скидає патли...» . . . . .	23
«Навіки попрощався з чужиною...» . . . . .	24
«Давно живуть онуки в місті...» . . . . .	24
«Я підставлю плече...» . . . . .	24
«Гарними бувають рими...» . . . . .	24
«Почався липень. Пахне кропом...» . . . . .	25
Стихія . . . . .	25
«Хоч вишеньку ще прошу у вишень я...» . . . . .	25
Говерла . . . . .	26
«Обросився з ніг до голови...» . . . . .	26
Переддощівок . . . . .	27
«Пооб'їдалися куті,...» . . . . .	27
Равлики . . . . .	28
«Ліс цей перечитую, мов книжку...» . . . . .	28
«Морок розсівається досвітній...» . . . . .	28
«Не пора по малину...» . . . . .	29

«Броджу лісом, не обтяжений метою...» . . . . .	29
«Липень. Пора відпусток і втіх...» . . . . .	29
Антонівці. Штаб УПА . . . . .	30
«Не тягнеться до книжки...» . . . . .	30
«Кіт несе щасливий...» . . . . .	30
«Порадіємо серпню, як брату...» . . . . .	31
«У таку осінню днину...» . . . . .	31
«Закарлюка, закарлюка, закарлюка...» . . . . .	32
«Жовтень. Трішки перцю, трішки солі...» . . . . .	32
«Стрітєння. Так лагідно сніжить...» . . . . .	33
«Ми щасливі, брате, і багаті...» . . . . .	33
«Наче вершник із чужого стану...» . . . . .	33
Плиточки . . . . .	34
«Ні тепла, ані світла в хатині...» . . . . .	34
«Після снігопаду підморозило...» . . . . .	35
«Так, як коні в кіраті, по колу...» . . . . .	35
«Тепло і музика з небес...» . . . . .	36
«Початок липня. Не кажи: «По літі»...» . . . . .	36
«Осінь. Сонечко сідає...» . . . . .	37
Балада про старість . . . . .	37
«Знайду на антресолях...» . . . . .	38
«Хутір таки мій останній редут...» . . . . .	38
Весна передчасна . . . . .	39
«Щоб Всевишній дав здоров'я мамі...» . . . . .	39
«Квітує соя, де росла пшениця...» . . . . .	40
Поетка . . . . .	40
Аркадієві Пономаренку . . . . .	40
«В калині запеклася кров,...» . . . . .	40
«Я напишу словами простими,...» . . . . .	41
«Живеш сьогодні, завтра ні.....» . . . . .	41
Миколі Гненому . . . . .	41
«Перше квітня. Вид з вікна...» . . . . .	43
«З пагорбів стіка клавіатура...» . . . . .	43

«Весна почалася...» . . . . .	43
«Вітер звечора подув північний...» . . . . .	43
«...І співали гості...» . . . . .	44
«З'їла вже зозуля мандрики...» . . . . .	44
«Набігла хмара. Вдарив грім на сполох...» . . . . .	44
«Серпень наш – чекали-не чекали...» . . . . .	44
«Хоч погода – просто кляса...» . . . . .	45
«Осінь підступила під поріг...» . . . . .	45
«Гасне сонячна лампада...» . . . . .	45
«Поле місяць...» . . . . .	46
«Піднявся жайворонок і...» . . . . .	46
«У лісі рясту завітчанья...» . . . . .	47
«Літають чорні круки парами...» . . . . .	47
«Серпень... Перелом...» . . . . .	47
«Весніє. Хочеться у ліс йти...» . . . . .	48
Дощ на Спаса . . . . .	48
«Є Стікс-ріка. Вона ріка над ріками...» . . . . .	48
В Брикулі . . . . .	49
«Хоч погода ще мінлива...» . . . . .	49
Лист у вирій . . . . .	50

## СВІТ І НАДСВІТТЯ

«Знаючи, що все колись мине, бо...» . . . . .	52
«Не кожен може кошеня втопити...» . . . . .	52
«...А як піду зі світу...» . . . . .	52
«Із нічого щось не візьметься...» . . . . .	52
«У мене, як у всіх, є руки-ноги...» . . . . .	53
«Червень збіг, і вже по літі...» . . . . .	53
«Який я посланець небес?...» . . . . .	53
«Навчили мене говорити...» . . . . .	54
«Смерть постука: «Відчини!..» . . . . .	54
«Не треба мучитися тим...» . . . . .	54
«Ні Біблії, ані Торі...» . . . . .	54

«Опорожніло на городі...» . . . . .	55
«Смерть загляне комусь у вікна...» . . . . .	55
«Вчорашнє сонце не зігріє...» . . . . .	55
«Навіщо я прийшов у світ?...» . . . . .	55
«Від Паски живем до Покрови...» . . . . .	56
«Всі проти мене. Навіть вітер...» . . . . .	56
«Марне – надувати щоки...» . . . . .	56
«Знов сходить сонце. Слава дню!...» . . . . .	56
«Був би Богом – взяв би палку...» . . . . .	57
«Ще сніги лежать по всьому світі...» . . . . .	57
«Сонце знову з привітом...» . . . . .	57
«На вікні метелик чи душа?...» . . . . .	58
Самотня береза . . . . .	58
7 листопада . . . . .	58
«Вволю останнім натішившись днем...» . . . . .	59
«Чомусь (чи це лишень мені)...» . . . . .	59
«Що думати-гадати...» . . . . .	60
«...І сонце почне спіпити...» . . . . .	60
«Сміття... А як же без сміття?...» . . . . .	60
«Сухар у чай гарячий втоплю...» . . . . .	60
«Захмелію – відхмелію...» . . . . .	61
«Мусим поховати і вставати...» . . . . .	61
«Мало сонця, мало неба,...» . . . . .	62
«Вітер з річкою заграва...» . . . . .	62
«Випив. А тепер ще б закусити...» . . . . .	62
«Знаю, лиш в самотині...» . . . . .	63
«Будь кого переконаю...» . . . . .	63
«Ви вірите, що та душа нетлінна...» . . . . .	64
«Я знову беруся за розум...» . . . . .	64
«Життя – це кожну мить втрачання...» . . . . .	64
«Чи без вечері спати ляжеш...» . . . . .	65
«Відсилаю у безвістя запит...» . . . . .	65
«Просто так ніщо не пропадає...» . . . . .	65

«Сонце, наче викуване з міді...»	.65
«Чорна пляма в сім'ї і в родині...»	.66
«Ніби хтось розлив сметану...»	.66
«У рядку чи у картині...»	.66
«Я Богу дякую за те...»	.67
«Горить і догорить колись свіча ця...»	.67
«Хочу справжньої роботи...»	.67
«Даровані птахові крила...»	.68
«Багато не хочу...»	.68
«Дощ квітневий відшумів...»	.68
«Світ був зруйнований не раз...»	.69
«Роки минають день по дню...»	.69
«Пануючі кретини...»	.69
«Земля творилася з любов'ю...»	.69
«Здається, встав на праву ногу...»	.70
«Павук у банці павука гризе...»	.70
«Перекопаю себе, як грядку...»	.70
Хрещення Русі.	.70
«Підведусь... були часи і гірші...»	.70
«З журавлиною журбою...»	.71
«Ще бачу на краєвиді...»	.71
«Є невидимі канали...»	.71
«Покататися на хмарі!...»	.71
«Тугі горобинові грона...»	.72
«Добрий ранку, мій прекрасний світе!...»	.72
«Минає вже весна, і пух уже літає...»	.72
«Ловитва вітру – почуття...»	.73
«Останні дні весни минають...»	.73
«У мене Всесвіт за плечима...»	.73
«Жодному рядку не порадію...»	.73
«По весні... Та й літо промайне, бо...»	.74
«Не шкодуй потрачених грошей...»	.74
«Купити можна рахункову палату...»	.74

«Як би вас не розсмішити...» . . . . .	74
«Чого я хочу, чорт візьми!..» . . . . .	75
«Бачив я поля і гори...» . . . . .	75
«Від дня народження до смерті...» . . . . .	75
«Не правий? То ви мене поправте...» . . . . .	75
«Як колись горно горіло в кузні...». . . . .	76
«Дякую Всевишньому...». . . . .	76
«Зглобалізовані народи...» . . . . .	76
«Зірвався ізвідси-незвідси...». . . . .	76
«На вішаку торбинка із зерном...» . . . . .	77
«Мені уже достатньо літ...». . . . .	77
«...Отака то справа з пирогами!..» . . . . .	77
«Світові проблеми зачіпаю...» . . . . .	77
«Лагідний травневий дощ...». . . . .	78
«Поема. Скульптура. Картина...» . . . . .	78
Розбився літак. . . . .	78
«День народження минуло...». . . . .	78
«Піє півень – провидець і лідер...» . . . . .	79
Синам . . . . .	79
«Діється завжди Господня воля...» . . . . .	80
«Я мову співочу вчу...» . . . . .	80
«Скільки ліків у лісі і чарів!..» . . . . .	80
«Чи потрібна для народу...» . . . . .	80
«Прищ називатиму прищем...» . . . . .	81
«А мені приснилось, я в сфері...» . . . . .	81
«На землі багато глини...» . . . . .	81
«На небо зиримо, зануди...» . . . . .	81
«Генії частенько випивали...» . . . . .	82
«Вже не молодий, і не завзятий...» . . . . .	82
«Світ хижий. І нема просвіту...» . . . . .	82
«Не має чим похвалитися людство...». . . . .	83
«Я двісті грамів мекнув...». . . . .	83
«Дивимося в дзеркало криве...» . . . . .	83



«Вилікую тіло я і душу...» . . . . .	84
«Йдуть роки. Минають дні...» . . . . .	84
«Поховалися рогаті!..» . . . . .	84
«Ростуть десь вишні, десь оливи...» . . . . .	84
10 квітня 2010 року. Брянськ...» . . . . .	85
«Іван Гнатюк з Дзвинячої Держави...» . . . . .	85
На смерть Леха Качинського...» . . . . .	85
«О прекрасна анемоно!..» . . . . .	86
«Перше травня, свято Перемоги...» . . . . .	86
«Сам Пан мені із-за куліс...» . . . . .	86
«А тим, що чули голос неба...» . . . . .	87
«Прошумить травнева злива...» . . . . .	87
«Скажи, мій Боже чи Богине...» . . . . .	87
«Сиджу, гриби перебираю...» . . . . .	87
Про птахів . . . . .	87
«Дорого нам обійшлася воля...» . . . . .	88
«Іскрою, що зблиснула у серці...» . . . . .	88
«Від дощу живем до спеки...» . . . . .	88
«Вкраїна – це не вишиванки...» . . . . .	88
«А чим життя погане?..» . . . . .	89
«Ліс – це диво, ліс – це чудо...» . . . . .	89
«Усе, що маю, – все моє...» . . . . .	89
«Пожовкло листя. Осінь знову...» . . . . .	90
«Пишу для людей простих...» . . . . .	90
«Біля школи повно сміху...» . . . . .	90
«З'їв яблуко, з'їв грушечку...» . . . . .	90
«Вроджена любов та чи набута...» . . . . .	90
«В білі шуби одягає...» . . . . .	91
«Ура! Вікторія! Перемога!..» . . . . .	91
Турне Ліни Костенко . . . . .	91
«Відчай, слабкість, страх, смертельна втома...» . . . . .	91
«Очухаюся вкотре, Бога ради...» . . . . .	92
«Китайська голка, китайська шпилька...» . . . . .	92

«Нема претензій до народу...» . . . . .	92
«Чи багато користі з пияка?..» . . . . .	92
«І душа знемагала, і тіло...» . . . . .	93
«Сонце золоте, а місяць – срібло...» . . . . .	93
«Кожен ступить за поріг...» . . . . .	93
«Чи мало маю, чи багато?..» . . . . .	94
«Учора – квітень, завтра – листопад...» . . . . .	94
«Серпень губить по листку...». . . . .	94
«Наш світ. Непізнані світи...» . . . . .	95
«...Зазирнувши в очі Правді...» . . . . .	95
«Смерть – філософія чи біль?..» . . . . .	95
«Миттю десь поділася краса...» . . . . .	95
«Запитаю я вас ще...» . . . . .	96
«На грані смерті вижив. Я приймаю...» . . . . .	96
«Промовчу я про попів...» . . . . .	96
«Людей, що хочуть...» . . . . .	97
«В кожного своя дорога...» . . . . .	97
«Живеш, допоки серце б'ється...» . . . . .	97
«Щось у житті переінакшу...» . . . . .	97
«...І на грані виживання...» . . . . .	98
«Начистяк – щодня, не для анкети...» . . . . .	98
«У роздуми, як в павутиння...» . . . . .	98
«Хтось дума про банкрутство...» . . . . .	98
«Прямував з нізвідки в нікуди...» . . . . .	99
«Радість – над собою перемога...» . . . . .	99
«За якусь хвилину ти вже мрець!..» . . . . .	99
«Чи в хатині, чи на віллі...» . . . . .	99
«Поділюся з вами горем...» . . . . .	100
«Я ваших правил не приємлю...» . . . . .	100
«Як дитинства в пір'ї на подвір'ї...» . . . . .	100
«Минеться все. І я минаю...» . . . . .	101
«Краще б, як в казці, – «жив-поживав»...» . . . . .	101
«Вже далеко з молоком не кров я...» . . . . .	101
«Душею тягнуся до неба...» . . . . .	102

## ОСВІДЧЕННЯ

«Впевнений, що не любити – гріх!..» . . . . .	104
«Нічого з часом не втрачається...» . . . . .	104
«В тебе жовта хризантема у руці...» . . . . .	104
«Сумна ти стоїш і німа...» . . . . .	105
«Немає в світі див...» . . . . .	105
«Я хочу з тобою піти поклонитись природі...» . . . . .	105
«Можна з тобою...» . . . . .	106
«Весна в обійми нас бере...» . . . . .	106
«Ми з тобою назбирали первоцвіту...» . . . . .	106
«Закоханих нічим не залякати...» . . . . .	107
«Минає день. Знов нічка землю вкриє...» . . . . .	107
«Не Ангела чекаю охоронця...» . . . . .	107
«Як ураган перештормив...» . . . . .	108
«Місяць юний у колисці...» . . . . .	108
Страшний сон . . . . .	108
«Ластівки сидять на дроті...» . . . . .	108
«А на столі букет дивацьких квітів...» . . . . .	109
«Шукаєш все життя. Знаходиш ніби...» . . . . .	109
«Як радісно мені тебе гукати!..» . . . . .	109
«В дитинстві обривали стиглі вишні...» . . . . .	110
«Хтось для когось не підходить зростом...» . . . . .	110
«В березняку берези неначе побиті градом...» . . . . .	110
«Нас темрява хапала зусібч...» . . . . .	110
«Я до тебе пригортаюсь...» . . . . .	111
«Підемо у поля ми...» . . . . .	111
«Рука торкнулася руки...» . . . . .	111
«Ми кожен на своїй орбіті...» . . . . .	112
«Сім раз стрічали боцюнів...» . . . . .	112
Новостав . . . . .	112
«Я сам. Схилився над книжкою. Не те!..» . . . . .	113
«Поки нитку невидиму...» . . . . .	113
«А листя розмінні монети...» . . . . .	113

«Закружляє сніг у танці...» . . . . .	113
Кросівки . . . . .	114
«Сліпої заздрості богів...» . . . . .	114
«Був у лісі. Не нарвав...» . . . . .	115
«Став колос наливатися...» . . . . .	115
«Жодну я не називав моєю...» . . . . .	115
«...Може розвалитись хата...» . . . . .	115
«Іще дерева голі...» . . . . .	116
«З тобою ми тут іще побуваєм у квітні...» . . . . .	116
«Без поле йдем. За руки узялись...» . . . . .	116
«Вітер втомиться і засне, бо...» . . . . .	117
«Щоб душа очистилась і пори...» . . . . .	117
«Я про щастя про земне...» . . . . .	118
«Будемо садити сад кохання...» . . . . .	118
«Намалюють – вилізу із рами...» . . . . .	118
Трійця . . . . .	119
«Для чого зустрілась мені?..» . . . . .	119
«Ах моя ти пізня доле...» . . . . .	119
«Хоч і намуляєш мозоля ти...» . . . . .	119
«Ніхто б до мене не прийшов з привітом...» . . . . .	120
«...І заб'ється серденько на сполох...» . . . . .	120
«Ти на мене дивилася так...» . . . . .	120
«Не журися, що сива...» . . . . .	120
«Розчулився. І затуманів погляд...» . . . . .	121
«Поборовшись із судьбою...» . . . . .	121
«Дев'ятнадцяте, двадцять дев'яте...» . . . . .	121
«Не даремно, мабуть, півень розспівався...» . . . . .	122
«Чому я, скажи ти...» . . . . .	122
«Все ж не обділені судьбою...» . . . . .	122
«Не потрібні тиради...» . . . . .	122
«Гуде вогонь у гробці...» . . . . .	122
«Бродить думка переможна...» . . . . .	123
«Ще тільки натяк на колосся...» . . . . .	123

«Ми з тобою дуже довго...» . . . . .	123
«Називаю будні святом...» . . . . .	124
Про головне . . . . .	124
«Хтось йде до раю...» . . . . .	124
«Засумніваюся – загину!..» . . . . .	124
«Нас троє в хатині...» . . . . .	125
«Як стелила доля м'яко...» . . . . .	125
«Просити не варто в судьби...». . . . .	125
«Співати пташка перестала...». . . . .	126
«Летять роки. А що подієш?..» . . . . .	126
«Ми з тобою тільки постояльці...» . . . . .	126
«Є сади Семіраміди...» . . . . .	126
«Виблискує листя тополі...» . . . . .	127
«Прийде зима – підем на лижі...» . . . . .	127
«Молитись, плакати, любити...» . . . . .	127
«Весна заграла, заспівала...» . . . . .	127
«...І несу я це все аж зігнувся...» . . . . .	128
«Чи у лісі, чи у полі ти...» . . . . .	128
«Пізня осінь. Тепленьячко. Свято...» . . . . .	128
«Поговоримо очима...» . . . . .	129
«Без тебе між людьми блукаю, як сновида...» . . . . .	129
«Знаю, що любов – не поле бою...» . . . . .	129
«Я знаю, біле промине...» . . . . .	129
«Знову час помчить неначе куля...» . . . . .	130
«Нам є про що поговорити...» . . . . .	130
«Не те, що сумую за літом...» . . . . .	130
«Життя – це згусток щастя, згусток болю...» . . . . .	131